

Wspomnień czar w nowej odsłonie, czyli zabawy naszego dzieciństwa w warunkach domowych.

Dzieciństwo to najpiękniejszy czas naszego życia. Kojarzy nam się z zabawami z kolegami, pierwszymi przyjaciółmi, bieganiem po podwórku, wspinaniem się na drzewa... To są po prostu piękne chwile i wspomnienia, do których możecie Państwo powrócić teraz razem z Waszymi dziećmi. Warto jak najwięcej opowiedzieć dzieciom o swoim dzieciństwie. Dla dzieci to nieocenione uczucie wyobrazić sobie własnych rodziców jako dzieci. A świadomość, że każdy kiedyś był dzieckiem i tak jak ja teraz miał podobne problemy, nawiązywał znajomości, biegał z kolegami i grał w piłkę buduje w dzieciach pewność siebie. Gdy już wyłączymy telewizor, odłożymy telefon, czy tablet na półkę śmiało możemy pobawić się w zabawy, które kiedyś nam sprawiały radość, a o których w natłoku pogoni życia zapomnieliśmy. Do nich nie będą Wam potrzebne drogie czy dziwne gadżety, bo najlepsze są te najprostsze zabawy, które sami znamy z naszych młodych lat.

Oto kilka pomysłów na zabawy tzw. podwórkowe, które nazywają się tak z racji tego, że powinny być wykonywane na dworcu, a obecnie z powodu domowej kwarantanny podpowiem jak możemy zaadoptować je, aby umilić nimi sobie i naszym pociechom czas w domu.

KAMIEŃ, NOŻYCE, PAPIER

Bardzo prosta zabawa, do której praktycznie nie potrzebujemy żadnych specjalnych przedmiotów. Siadamy, albo stajemy po prostu naprzeciwko siebie i układamy odpowiednie gesty rękami. Kamień wygrywa z nożycami, nożyce wygrywają z papierem, a papier z kamieniem. I tak trwa zabawa do póki nam się nie znudzi. Dodatkowo wyniki możecie zapisywać, lub rysować na kartach papieru, a potem liczyć punkty, porównywać je itp.

KAPSLE

Zwane nieraz po prostu wyścigiem. Przemieszcza się je pstryknięciami po torze narysowanym kredą na chodniku, a im dłuższy i bardziej skomplikowany tor, tym lepsza zabawa. Oczywiście kapsel nie może wyskoczyć poza linię, bo wtedy zaczyna się zabawę od początku. Jak grać w kapsle w domu? Zamiast kapsli możemy użyć po prostu plastikowych nakrętek, a tor ułożyć ze sznurka, albo wykleić taśmami samoprzylepnymi na podłodze. Uruchomcie swoją wyobraźnię. Niech brak akcesoriów nie będzie przeszkodą do zabawy!

GUMA

Skucha, dziesiątki... znajomo brzmi? Do tej zabawy potrzebujemy przynajmniej 3 osoby do towarzystwa i można skakać, albo w warunkach domowych można radzić sobie w pojedynkę wykorzystując np. 2 krzesła. W gumę grało się w 3 pozach (na baczność, jedna noga i rozkrok) i na kilku wysokościach: kostki, łydki, kolana, uda... wyżej też się zdarzało! Ja osobiście bardzo lubiłam w nią grać z koleżankami. I tak w domu możecie przy pomocy rodziców, rodzeństwa, lub mebli rozciągnąć gumę i skakać. Jak już opanujecie tą umiejętność to można zwiększać trudność i podnosić gumę coraz to wyżej. Zabawie i śmiechom nie będzie końca. Pamiętajcie jednak, że jeżeli decydujecie się, aby gumę zaczepiać o krzesła, albo stół niech to będą nieruchome, obciążone elementy, żeby nic na Was nie spadło ani się przewróciło. Bawcie się radośnie, ale i uważnie.

KLASY

Prosty rysunek kredą na chodniku, często z koślawymi napisanymi cyframi, do których rzucamy kamykiem, lub patykiem na poszczególne pola. „Pauza- skucha” jest wtedy, gdy skaczące dziecko nadeptnie na linię, podeprze się lub pomyli kroki. Na poszczególnych polach skakało się na jednej nodze lub obunóż. Zapytacie pewnie, jak możecie grać w domu. No cóż jest to wykonalne zadanie, bo potrzebujecie do tego tylko taśmy malarskiej, albo innych kolorowych taśm samoprzylepnych, którymi wyklejamy okienka i cyfry, no i gotowe. Kamyk śmiało możecie zastąpić plastową nakrętką po napoju, albo małą maskotką. Rzucamy i gramy!

ZABAWA W CHOWANEGO

Któż z nas nie lubił ukrywać się przed rodzeństwem, albo rodzicami. I ten dreszczyk emocji znajdą mnie, czy nie. Dzieci bardzo lubią tą zabawę. Oto kilka zasad, o których należy pamiętać. Czy to na podwórku, czy w domu należy na początku zabawy trzeba ustalić obszar, na jakim będzie się odbywała zabawa w chowanego i wyraźnie określić granice terenu do zabawy. Następnie wybiera się lub losuje pierwszego szukającego. Ten staje przodem np. do ściany zasłania dłońmi oczy i liczy np. do 10. W tym czasie pozostali uczestnicy chowają się. Po doliczeniu do 10 szukający głośno woła: szukam! I zaczyna rozglądać się za ukrytymi osobami. Wygrywa osoba, której nie udało się znaleźć albo została znaleziona jako ostatnia. Pierwsza znaleziona osoba staje się w kolejnej rundzie szukającym. Jest to zabawa, w którą

śmiało możecie bawić się w domu z rodzeństwem pamiętajcie jednak, żeby umówić się, w jakich pomieszczeniach można się ukrywać i do ilu trzeba liczyć.

ZIMNO, CIEPŁO, GORĄCO

Bardzo znana, a może trochę nieco zapomniana zabawa, podobna trochę do zabawy w chowanego. Ale w tej grze to jedna osoba chowa jakiś niewielki przedmiot (np. maskotka, samochód, piłka, figurka), a pozostałe osoby muszą go odnaleźć. Ten kto schował "skarb" daje wskazówki mówiąc - zimno, ciepło, informuje w ten sposób poszukiwaczy, czy są blisko (ciepło, cieplej, gorąco), czy daleko (zimno, mróz) od niespodzianki. Ten kto odnajdzie skarb chowa go i zabawa zaczyna się odnowa. Prawda, że proste.

Wykorzystajcie również piłkę do zabawy. Pamiętajcie zabawy...

PIŁKA PARZY!

Ustawiamy się w kręgu, wokół osoby, która rzuca do nas piłkę. Gdy zniemacka krzyknie "Piłka parzy!" nie wolno nam jej złapać. Jeśli dziecko z kręgu nie złapie piłki, zajmuje miejsce w środku. Jeśli nie wykaże się refleksem i złapie piłkę, odpada z gry. W domowym zaciszu należy tylko uważać, żeby nie rzucać piłki zbyt wysoko i oczywiście powodu metrażu dużą piłkę możecie zamienić na mniejszą, będzie Wam wygodniej.

KOLORY

Moja ulubiona gra w piłkę z dzieciństwa! Stajemy w kręgu i rzucamy piłkę do siebie, wypowiadając nazwy kolorów. Gdy padnie kolor czarny, osoba łapiąca nie powinna złapać piłki. Jeżeli złapie się za to określone „kary”: np. klęka się na jedno kolano, dwa kolana, siada, a potem odpada. Oczywiście można się też „odczarować”, kiedy złapie się piłkę. Pamiętajcie w domu, żeby nie rzucać za wysoko i zbyt mocno.

Warto również wspomnieć o wszelkich zabawach ruchowych, w które możecie bawić się w domu. Na przykład dobrze sprawdzi się:

CIUCIUBABKA

Dziecko, które jest ciuciubabką stoi w środku koła z zawiązanymi oczami. Śpiewamy znaną piosenkę, a ciuciubabka próbuje nas złapać. Zabawę można powtarzać do póki się nie

zmęczymy. Nie zapominajcie też, aby poprzestawiać krzesła, pudełka z klockami na bok tak, aby przestrzeń była w miarę pusta, a zabawa przy tym bezpieczniejsza.

BABA JAGA PATRZY!

Baba Jaga stoi plecami do dzieci, a w tym czasie reszta grupy biegnie w jej kierunku. Na słowa: Raz, dwa, trzy, Baba Jaga patrzy! dziecko będące Babą Jagą odwraca się, a dzieci zastygają w bezruchu. Jeśli ktoś się poruszy, wraca na start. Wygrywa dziecko, które najszybciej dotrze do stanowiska Baby Jagi.

BEREK ZACZAROWANY, KUCANY, BREWNIANY, KOLOROWY

Wybieramy osobę, która będzie berkiem. Jej zadaniem jest dotknąć wszystkich uczestników. Żeby wrócić do zabawy trzeba coś określonego zrobić.

Oto kilka wersji tej zabawy:

- Berek zaczarowany – dziecko dotknięte przez berka zostaje “zaczarowane”, staje z szeroko rozstawionymi nogami i może zostać “odczarowane” przez inne dziecko, które pod nim przejdzie. Gra kończy się, kiedy berek zaczaruje wszystkie osoby, albo gdy dzieciaki znudzą się tym lataniem w kółko.
- Berek kucany – jeśli dziecko uciekające przed berkiem zdąży kucnąć, jest uratowane.
- Berek drewniany – uratowane jest to dziecko, które zdąży dotknąć czegoś drewnianego (drzewa, ławki, płotu itd.).
- Berek kolorowy- możemy bawić się dalej, jak dotkniemy przedmiotu w określonym kolorze.

W tej zabawie w domu można ustalić zasadę, że poruszamy się tylko w jednym, lub w dwóch konkretnych pomieszczeniach. Można też wymyślać różne wariacje tej zabawy.

Nie należy zapominać oczywiście o zabawach w kole ze śpiewem. Któż z nas nie śpiewał i nie tańczył przy zabawie ...

BALONIK

Nasz balonik jedna z pierwszych zabaw, którą uczymy dzieci. Proste słowa „Baloniku mój malutki, rośnij duży, okrągłutki. Balon rośnie, że aż strach, przebrał miarę, no i... bach!”, które wpadają w ucho i wywołują ogromną radość i uśmiech. Możemy ją powtarzać do woli.

KÓŁKO GRANIASTE

Śpiewamy w kole:

Kółko graniaste

Czterokanciaste,

Koło nam się połamało,

Cztery grosze kosztowało,

A my wszyscy bęc!

OJCIEC WIRGILIUSZ

Dzieci ustawiają się w szeregu, naprzeciwko Ojca Wirgiliusza i śpiewają o nim piosenkę. „Ojciec” przybiera pozy, które dzieci mają naśladować, a następnie ocenia, kto najlepiej wykonał to zadanie – to dziecko zostaje kolejnym „Ojcem”.

PALEC POD BUDKĘ

Wierszyk, który był zaproszeniem dzieci do zabawy – kto nie zdążył, nie mógł grać. A wierszyk brzmi tak:

Palec pod budkę,

Bo za minutkę

Zamykamy budkę

Na złotą kłódkę.

Budka zamknięta,

Nie ma klienta!

To tylko niektóre zabawy naszego dzieciństwa, w które bawiliśmy się na podwórkach i przy trzepakach. Te zabawy nadają się zarówno dla młodszych, jak i starszych dzieci. Dzisiaj możecie je Państwo zaadoptować na potrzeby domu. W tym trudnym, ale pięknym rodzinnym czasie niech nie ogranicza Was wyobraźnia i kreatywność. Myślę, że może to być miły przerwany dla całej rodziny. Bądźcie towarzyszami zabaw dla swoich dzieci. Zapytacie pewnie Państwo logopeda pisze o zabawach podwórkowych? Albo dlaczego warto pokazać te zabawy współczesnym dzieciom? Po co opowiadać im o swoim dzieciństwie? Otóż powodów jest całkiem sporo, ale najważniejsze jest ten, że jest to atrakcyjna, jednocząca dużych i małych rozrywka, która dostarczy Wam wiele radości i uśmiechu. Jeśli chcecie, aby Wasze dzieci były ciekawe świata, miały wiarę w siebie, były kreatywne, bawcie się z nimi, podarujcie im swój czas, bo właśnie teraz podczas kwarantanny macie go troszkę więcej. Dzięki wspólnym zabawom wzmocnicie więź z dzieckiem i sprawicie, że poczuje się ono jeszcze bardziej ważne i kochane. A to najważniejsze. Pamiętajcie również, że logopedia to nie tylko wywoływanie głosek i utrwalanie prawidłowej wymowy, choć to jest priorytet. Zabawowa forma logopedii, podczas której dziecko nie odczuje tego, że musi powtarzać często w kółko te same głoski, słowa, sprawdza się najlepiej. Pomocne są jak zawsze różne zabawy tak bardzo lubiane przez dzieci. Nie tylko niwelują one stres i niechęć do wszelkiej aktywności, ale również zachęcają i motywują dzieci do mówienia i wchodzenia w relacje np. z rówieśnikiem. Także biegajcie, skaczcie, moczycie się... po prostu bawcie się!

Pozdrawiam, p. Kasia logopeda